

Napodobujme příklad svatého Josefa

Papež František pokračoval v katechezi o Jubileu naděje a při této příležitosti hovořil o svatém Josefovi. Vysvětlil, jak dokázal přijmout Boží plán ve svém životě víry, naděje a lásky.

29.01.2025

Drazí bratři a sestry, dobrý den!

Dnes pokračujeme v rozjímání o Ježíši v tajemství jeho původu, o

němž vyprávějí evangelia o jeho dětství.

Jestliže Lukáš nám to umožňuje z pohledu jeho matky, Panny Marie, Matouš se naopak staví do perspektivy Josefa, muže, který přebírá Ježíšovo právní otcovství, naroubovává ho na Jesseho kmen a spojuje ho se zaslíbením daným Davidovi.

Ježíš je skutečně nadějí Izraele, která se naplňuje: je potomkem zaslíbeným Davidovi (srov. 2Sam 7,12; 1Kr 17,11), který učiní jeho dům „požehnaným na věky“ (2Sam 7,29); je výhonkem, který vyrůstá z kmene Jesseho (srov. Iz 11,1), „spravedlivým výhonkem“ určeným k vládě jako pravý král, který umí uplatňovat právo a spravedlnost (srov. Jer 23,5; 33,15).

Josef vstupuje na scénu v Matoušově evangeliu jako Mariin snoubenec. Pro Židy byly zasnuby skutečným

právním svazkem, který připravoval to, co se mělo stát zhruba o rok později, tedy oslavu svatby. Právě tehdy žena přechází z péče svého otce do péče svého manžela, stěhuje se k němu a dává se k dispozici daru mateřství.

V této době Josef zjistil Mariino těhotenství a jeho láska byla podrobena těžké zkoušce. Tváří v tvář takové situaci, která by vedla ke zrušení zasnoubení, navrhoval Zákon dvě možná řešení: buď veřejný právní úkon, jako je předvolání ženy k soudu, nebo soukromý úkon, jako je předání dopisu s odmítnutím.

Matouš definuje Josefa jako „spravedlivého“ muže (zaddiq), muže, který žije podle Hospodinova zákona a který z něj čerpá inspiraci při každé příležitosti svého života. Josef tedy následuje Boží slovo a jedná promyšleně: nenechá se

ovládnout instinktivními pocity a strachem vzít Marii k sobě, ale raději se nechá vést Boží moudrostí.

Rozhodne se rozloučit s Marií v tichosti, v soukromí (srov. Mt 1,19). A právě tato Josefova moudrost mu umožňuje neudělat chybu a učinit se otevřeným a poddajným vůči Pánovu hlasu.

Josef z Nazareta tak připomíná jiného Josefa, syna Jákobova, přezdívaného „pán snů“ (srov. Gn 37,19), tolik milovaného svým otcem a tolik nenáviděného svými bratry, kterého Bůh pozvedl dosazením na faraonův dvůr.

A teď, o čem sní Josef Nazaretský? Sní o zázraku, který Bůh vykoná v Mariině životě, a také o zázraku, který vykoná v jeho vlastním životě: přijmout otcovství schopné střežit, chránit a předávat hmotné i duchovní dědictví. Lůno jeho nevěsty je těhotné Božím příslibem,

příslibem, který nese jméno, v němž je všem dána jistota spásy (srov. Sk 4,12).

Josef ve spánku slyší tato slova:

„Josefe, synu Davidův, neboj se vzít k sobě Marii, nevěstu. Neboť dítě, které se z ní narodí, je z Ducha svatého; ona porodí syna a dáš mu jméno Ježíš, neboť on spasí svůj lid od jeho hříchů“ (Mt 1,20-21). Tváří v tvář tomuto zjevení Josef nežádá další důkazy, ale důvěřuje. Josef důvěřuje Bohu, přijímá Boží sen o svém životě a o životě své snoubenky. Vstupuje tak do milosti toho, kdo umí žít Boží zaslíbení s vírou, nadějí a láskou.

Josef při tom všem nevysloví ani slovo, ale věří, doufá a miluje.

Nemluví „slovy do větru“, ale konkrétními činy. Patří do rodu těch, které apoštol Jakub nazývá těmi, kdo „uvádějí slovo v život“, převádějí je do skutků, do těla, do života. Josef důvěřuje Bohu a poslouchá: „Jeho

vnitřní bdělost vůči Bohu ... se
spontánně stává poslušností“
(Benedikt XVI., Ježíšovo dětství,
Milán-Vatikán 2012, 57).

Sestry, bratři, prosme Boha také o
milost více naslouchat, než mluvit, o
milost snít Boží sny a zodpovědně
přijímat Krista, který od okamžiku
našeho křtu žije a roste v našem
životě. Děkuji!

RadioVaticana.cz / Rome
Reports

Libreria Editrice Vaticana /
Rome Reports

pdf | dokument generován automaticky
z [https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/
napodobujme-priklad-svateho-josefa/](https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/napodobujme-priklad-svateho-josefa/)
(05.08.2025)